

skovens areal. Det tilsigtes med denne meget enkle regel, at det ikke skal være nødvendigt med registreringer og omfattende kontrolforanstaltninger og deraf følgende belastning for private og myndigheder.

Den foreslåede regel vil være gældende uanset om et areal udover at være fredskovspligtigt også er landbrugspligtigt.

For de ejendomme, der ved lovens ikrafttræden dyrker mere end 10 pct. af arealet med juletræer og pyntegrønt i kort omdrift, gælder en overgangsordning, jf. § 46, stk. 4.

Ad Stk. 3

Bestemmelsen om benyttelse af bjergfyr svarer stort set til den gældende lovs § 6, stk. 3.

Det bemærkes, at bjergfyrbevoksninger i visse tilfælde ikke opfylder så væsentlige formål, at fortsat opretholdelse af fredskovpligt kan begrundes. I sådanne tilfælde kan der være tale om at ophæve fredskovpligten uden krav om vederlagsareal efter lovforslagets § 10.

Til § 16

Bestemmelsen er enslydende med § 15 i forslag I.

Reglen afløser den gældende lovs § 4, stk. 2. Der foreslås dog den ændring, at der kan gennemføres fredninger, hvor også andre end landskabelige hensyn taler derfor, og at det er skovmyndighederne og ikke ejeren, der opretter deklARATIONEN. Der er tale om en offentligretlig servitut, der ikke kræver samtykke fra kommunalbestyrelsen efter kommuneplanlovens § 36.

Den hidtil gældende regel har været benyttet af skovejere i mange tilfælde – ikke alene til at frede enkelte grupper af træer, men også til at gennemføre fredninger for endog ret store skovarealer, især med løvtrædominans. Interessen for sådanne skovfredninger har formodentlig været vigende i de senere år, dels fordi begrænsningerne i ejerens handlefrihed ikke er fulgt op af økonomiske compensationer, dels fordi fredningerne ikke er fulgt op med en tilstrækkelig pleje.

Med disse skovfredninger kan skovejere medvirke til at bevare og beskytte miljøet i skovene.

Reglen skal ses som et supplement til fredninger efter naturfredningsloven, hvis bestemmelser herom normalt vil blive søgt udnyttet, når der er tale om større arealer.

Til § 17

Bestemmelsen er – bortset fra en redaktionel ændring – enslydende med § 16 i forslag I.

Ad Stk. 1

Reglen er ny i forhold til den gældende skovlov.

Skovbryn er karakteriseret ved en stor variation i arter af urter, buske og løvtræer – i mange tilfælde småtræer af egnstypiske arter – og er dermed normalt let at adskille fra den bagved værende produktionsbevoksning, som typisk består af én eller nogle få træarter. I skovbrynet kan buske og træer ofte have meget forskellig alder, mens produktionsbevoksningen bagved i reglen er ensaldrende.

Reglen omfatter hele skovbrynet, det vil sige såvel træerne som de buske, der hører til randzonen mellem skoven og arealet udenfor.

Bevaringen sker ved, at brynet plejes med henblik på opnåelse af høj stabilitet. Det medfører, at der skal gentilplantes med nye løvtræer og buske, når de ældre går til eller fældes, medmindre der sker selvfornyelse.

Det er af betydning for skovdyrkningen, at et stabilt og robust skovbryn af løvtræer og buske bevares. Skovbryn har en vis betydning som forebyggelse mod stormfald. Det forudsætter dog, at der gennemføres en aktiv hugst i bevoksningerne bagved. Stabile skovbryn medvirker til at mindske vind og træk – forhold, der kan forringe både træproduktionen og miljøet.

Skovbrynet er en del af skoven, der opleves af mange som den visuelt betydningsfulde del af landskabet, det er. Endvidere er skovbryn væsentlige for dyre- og plantelivet, og bl.a. af denne grund er disse bevoksningselementer naturhistorisk værdifulde og interessante for friluftslivet.

Reglen omfatter kun skovbryn af løvtræer og buske, der findes ved skovenes ydergrænser. Løvtræbælter i skovene – det gælder ikke mindst i plantager på tørre egne – har også betydning for skovenes rumlige opbygning, men reglen omfatter ikke disse.

Reglen er ikke til hinder for, at skove udvides ved tilplantning uden for skovbrynet, hvorved der kan skabes et nyt skovbryn, der herefter bliver omfattet af reglen, se bl.a. bemærkninger til lovforslagets § 9.

Ad Stk. 2

Reglen om fredning af egekrat er ny i forhold til den gældende skovlov.

Den gældende skovlov er ikke til hinder for, at fredskovspligtigt egekrat konverteres til andre træarter. Sådanne konverteringer forekommer, selv om der ikke er indlysende økonomiske eller miljømæssige fordele forbundet dermed.

Egekrat findes navnlig i Midt- og Vestjylland. Egekrat består af vinterreg, stilkeg og krydsninger derimellem, og har en karakteristisk bundflora. Det er en biotop, der hørte til tidligere tiders hedebrug. Mange egekrat er således opdelt i måske meget smalle par-